

EMLEKBESZÉD ID. NOSZKY JENŐ FÖLÖTT

Szomorúan vesszük tudomásul, ha báiki is elválik tőlünk örökre. De kétszeresen fájdalmas, ha az eltávozó nemcsak egy szűkebbkörű család tagja volt, hanem egy nagy közös családe, a tudomány művelőinek családjáé, tehát maga a tudomány is súlyos veszteséget szenvedett.

1951 március 31-én elvesztettük *id. Noszky Jenőt*, jeles tudósunkat, jó barátunkat, kiváló munkatársunkat. Szenteljünk emlékének néhány percet.

Noszky Jenő 1880 november 3-án született Nagykereskényben, Hont megyében. Középiskoláit a losonci áll. főgimnáziumban végezte, ahol érettségi bizonyítványt nyert. 1901-ben beiratkozott a budapesti Tud. Egyetem bölcsészeti fakultására, ahol 1901—1905 között a természetrajz, földrajz és vegytani szakcsoportokba tartozó szaktárgyakat hallgatta. 1906-ban középiskolai tanári oklevelet, majd 1922-ben földtanból, mint főtárgyból, öslénytanból és földrajzból, mint mellék tárgyakból doktori oklevelet szerzett. 1905—6-ban a budapesti állami gyakorló gimnáziumban volt gyakorló tanár. 1906

szeptemberében a késmárki evangélikus

lyceumba került, ahol 1920-ig működött. 1920 október 22-én a M. Nemzeti Múzeum Ásvány—Öslénytárába került, majd az Ásvány—Öslénytár kettéválasztása után a Föld- és Öslénytárban maradt, mint múzeumi őr, utóbb mint igazgató. Itt működött hivatalosan nyugdíjba lépéséig, 1942-ig.

Tudományszeretete már korán megnyilvánult. Az Egyetemen az akkor alakult Természetrajzi Szövetségben fiatal kartársai bizalma az öslénytan előadójává választotta. Már egyetemi hallgató korában elnyerte a Földtani Társulat egyik pályázatának díját, a salgótarjáni barnaköszénmedence egy részének leírásával foglalkozó dolgozatával.

1905 nyarán *Szontágh Tamás* mellett, a Bihar-hegység keleti oldalának földtani térképezésében segédkezett. Ekkor gyakorolta magát első ízben a rendszeres földtani térképezésben. A M. Áll. Földtani Intézet méltányolva a fiatal szakember törekvését, 1908-tól kezdve állandóan megbízta nyári földtani térképezés munkájával úgyhogy 1908-tól kezdve, mint külső munkatárs, térképezte a Salgótarján-vidéki tágabb értelemben vett harmadkori barnaköszénmedencét, a Mátra-

és Cserhát-hegységeket, az Osztrovszki- és Vepor-hegység déli részét, valamint a Börzsönyi-hegység egy részét. Térképező munkájával egészen Budapest határáig eljutott, úgyhogy egyike lett a legnagyobb teljesítményű térképező geológusainknak, ezeken az osztrák átnézetes térképezés óta részletesen nem vizsgált területeken.

Térképező munkásságát a legnagyobb részletesség és pontosság jellemzik. Mivel nagykiterjedésű és egységes harmadkori medencét volt alkalma bejárnia, módjában volt a medence harmadkori rétegesoportjainak rétegtanát összefoglalóan megállapítani és az egyes földtani korszakokon belül az egyes emeletek pontosabb szintezését, valamint egyes rétegesoportok párhuzamosítását végrehajtani. Mindaddig e nagykiterjedésű medencevidék rétegtani beosztásában elég sok bizonytalanság uralkodott. *Noszky Jenő* egyebek között kimutatta, hogy a medence kora elterjedésű slir-fajtainak jó része nem alsó- és középső-miocén korú, amilyen korúaknak addig valamennyi „apokát” vélték, hanem felső-oligocén korú. Ez a megállapítása nagyfontosságú volt gyakorlati szempontból. Addig számos szénkutató fúrás mélyítették az oligocén „apokába”, abban a hiszemben, hogy a szénfedő rétegesoportba hatol le a fúró és nem értették az eredménytelenség okát. Azóta az oligocén „apokába” nem fúrnak le szénkutatás céljából. Figyelemreméltó, hogy ezt a fontos rétegtani különbséget egy másik jeles geológusunk, néhai *Böckh Hugó* se ismerte fel és számos fúrás mélyítettett így teljes jóhiszeműséggel a fekvő réteggösszletbe.

Számos évi jelentésén kívül két nagyobb jeles munkájában foglalkozik ezzel a területtel. Ezekben ismerteti a medence oligocén- és miocén-rétegesoportjait és behatóan foglalkozik az oligocén és miocén közötti határ kérdésével is. Külön munkában foglalta össze az „apokára”, a slirre vonatkozó tanulmányainak eredményeit. Mindezek alapvető fontosságúak.

Nagy munkát, tanulmányt írt a Mátráról, amit a debreceni Honismereti Bizottság adott ki 1926-ban. Ez máig az egyedüli forrásmunka a Mátrára és környékére vonatkozólag. A Cserhátról készített kitűnő monográfiája igen részletesen ismerteti a Cserhátnak és távolibb környékének rétegtani, földszerkezeti és vulkanológiai viszonyait. Ezt a munkáját a Földtani Társulat a mű tartalmi értékéért és a szerző személyének megbecsüléseként 1948-ban a *Szabó*-emlékéremmel tüntette ki. A legnagyobbnak szánt földtani munkája, a salgótarjáni barnaköszénmedence részletes földtani leírása — sajnos — befejezetlen maradt.

Amilyen értékes munkát végzett *Noszky Jenő* a földtani térképezés és leírás terén, ugyanolyan érdemeket szerzett a leíró őslénytan terén is. Számos kövületmeghatározási sorozaton kívül részletes őslénytani leírásokat adott közre a hazai oligocén-képződmények őslélekvilágáról. Így leírta a Budapest-vidéki középső-oligocén kori úgvnevezett „kiscelli agyag” puhatestű kövesült állatvilágát, amelynek sorozatát *Hofmann* Károly első meghatározásaihoz és leírásaihoz, valamint *Bogsch* László kiegészítéséhez képest nagymértékben kibővített. Számos új faj is leírt.

A híres egri felső-oligocén korú rétegek kövesült puhatestű állatvilágát leírta *Roth* Károly első leírása és *Gábor* Rózsa kiegészítése után újra feldolgozta az újabb gyűjtések felhasználásával. *Noszky* feldolgozása alapján tudjuk, hogy az egri felső-oligocén lelőhely puhatestű fajainak száma ma már az ezren felül van. Tehát ez a lelőhely lett ezidőszereint Magyarország fajokban leggazdagabbnak tekinthető kövületelőfordulási helye.

Őslénytani leírásait is a legnagyobb gondosság és lelkiismeretes pontosság jellemzi, úgyhogy őslénytani munkái, eme jellemvonásuk, valamint tartalmi értékük következtében alapvető fontosságúak.

A hivatalos földtani térképezéseken, földtani és őslénytani munkásságon kívül számos más földtani vizsgálatot is végzett. Késmárki tanár korában tanulmányozta a Magas- és Alacsony-Tátrát, a kisöci magánérctelepeket, a Szepes-Gömöri Érc-hegység és a Rozsnyó és Torna közé eső karszterület egy részét. Ezekről a vizs-

gálatairól azonban nyomtatott közlemény nem maradt vissza Ezenkívül számos népszerű földtani és őslénytani természetű cikket írt a különböző újságokba.

A M. N. Múzeum megbízásából számos kisebb-nagyobb gyűjtőúton gyarapította a Múzeum Őslénytárát. Összehasonlító tanulmányok végzése végett kétszer járt Wienben és a bécsi harmadkori medencékben, valamint a Keleti Alpokban.

Noszky Jenő nyugdíjbamenetele után se maradt tétlen. Eppen úgy dolgozott a Múzeum őslénytárában mint azelőtt, sőt földtani térképező munkát is vállalt. Csak kevés halála előtt bekövetkezett betegsége tudta munkásságát félbeszakítani.

Noszky Jenő földtani és őslénytani munkásságát a szakkörök a legnagyobb mértékben elismerték és méltányolták. Ő maga sohase igyekezett az első vonalba kerülni. Szerénysége közismert volt. Ennek ellenére is, szinte észrevétlenül, szakembereink első sorába került. Szaktársai és barátai, megbecsülésükön kívül, mind tisztelték és megnyerő egyénisége miatt szerették. A Földtani Társulatnak 1906 óta rendes tagja volt és 1920 után minden három éves ciklusban a Társulat választmányi tagjává, majd 1945-ben tiszteleti taggá választotta. A debreceni Tudományos Társulat és annak Honismertető Bizottsága 1924-ben szintén tagjává választotta.

Noszky Jenő munkássága örökbecsű marad a magyar tudományos irodalomban és térképezés terén. Az az épület, amelynek alapjait ő rakta le az észak-magyarországi harmadkori medence tanulmányozásával és leírásával, az ifjabb nemzedék kezén kezd továbbépülni. De mindig az ő földtani és őslénytani leírásai és az ő térképei fogják szolgáltatni a biztos kiinduló alapot a továbbépítésnél. Munkásságával maradandó nevet szerzett a magyar földtan és őslénytan történetében és ezért tisztelettel és megbecsüléssel fordulunk emléke felé.

Schréter Zoltán

Id. dr. *Noszky Jenő* munkái:

1. 1905. A Karancs kontakt képződményei. (In. lit. p. 1—14. Egyet. Term. Szövetségnek.)
2. 1906. Adatok a Cserhát geológiájához. (Földtani Közöny, XXXVI. p. 411—17.)
Beiträge zur Geologie des Cserhát. (Ibidem p. 463—470.)
3. 1907. Tarnóc. („A Kor“ p. 92—93.)
4. „ A salgótarjáni szénvidék. (Ib. p. 268—270.)
5. „ A gánóczi mészforrások. (Ib. p. 569.)
6. „ Magyarország vízerői. („A Kor“ II. p. 40.)
7. „ A tarnóci őscápák. (Ib. p. 40.)
8. 1908. Az 1908-iki Heves-, Nógrád- és Gömör megyei részletes felvételekről. (A M. Földtani Intézet Évi Jelentése 1908-ról, p. 123—126.)
Bericht über die in Heves-, Nógrád- und Gömör Com. vorgenommenen geol. detaillierten Aufnahmen. (Jahresberichte d. ung. Geol. Anstalt, p. 135—139.)
9. 1909. Jelentés a Maros- és Fehér-Körös-völgy felsőkréta területein végzett geológiai megfigyelésekről. (Évi Jel. p. 126—129.)
Bericht über die im Kreidgebiete zwischen dem Maros und Fehér-Körös geführten geol. Arbeiten. (Ib. p. 143—146.)
10. 1910. Adatok a Mátra geológiájához. (Évi Jel. p. 47—60.)
Zur Geologie des Mátragebirges. (Ib. p. 48—63.)
11. „ A Karancs és környékének földtani viszonyai. (F. K. XL. p. 68—69.)
12. 1911. Adatok a Ny-i Mátra geológiájához. (Évi Jel. p. 46—60.)
Zur Geologie d. westl. Mátragebirges. (Ib. p. 50—66.)
13. „ Az ÉNy-i Mátra piroxénandezit telerei. (F. K. XLI. p. 68—69.)
14. 1912. A salgótarjáni szénterület földtani viszonyai. (Koch emlékkönyv p. 67—90.)
15. „ A palóczi Olympos és környéke. (Lasz S.: Földr. olvasókönyv. I. p. 195—205.)
16. „ Adatok a déli Mátra geológiájához. (Évi Jel. p. 147—153.)
Beiträge zur Geologie d. südl. Mátragebirges. (Ib. p. 163—170.)
17. „ *Walther J.* „A Föld és Élet története“ c. munkája. (Természet. I. p. 17—18.)
18. „ A Mátra hajdankori geozirjei. (Ib. p. 18.)
Gezeroy antikvaj de Mátra. (Ib. p. 24.)
19. 1913. A Cserhát középső részének földtani viszonyai. (Évi Jelent. p. 305—325.)
Die geol. Verhältnisse des centralen Cserhátgebirges. (Ib. p. 366.)

20. 1913. Késmárk vízellátásának kérdéséhez. (Karpathen Post — August 6.)
21. 1914. Szirák környékének földtani viszonyai. (Évi Jel. p. 355—358.)
Die geol. Verhältnisse d. Umgebung Szirák. (Ib. 383—386.)
22. 1915. A Mátrától É-ra eső dombvidék (Salgótarjáni szenterület) földtani viszonyai. (Évi Jel. p. 364—375.)
Die geol. Verhältnisse des Hügellandes in der N. Seite des Mátragebirges. (Ib. p. 404—413.)
23. 1916. Az É-i Cserhát földt. viszonyai. (Évi Jel. p. 342—352.)
Die geol. Verhältnisse d. N. Tei'es des Cserhát. (Ib. p. 383—395.)
24. 1917. A Cserhától É-ra levő terület földtani viszonyai. (Évi Jel. p. 48—60.)
25. 1918. A Magyar Érchegység DK-i nyúlványainak földtani viszonyai. (Évi Jel. p. 89—98.)
26. 1921. Csonkamagyarország megmaradt szentelepei. (A Szén. I. p. 2—3.)
27. 1924. A Zagyvavölgy és környéke geol. és fejlődéstörténeti viszonyai. (Annales. Mus. Nat. Hung. XX. p. 60—72.)
Geologische und Entwicklungsgeschichtliche Verhältnisse des Zagyvatales in Ungarn (Centralblatt f. Geol. Min. etc. Jg. 1924. p. 500—512.).
28. „ Megjegyzések és rectificatio — *Princz* Gy.: „Magyarország geol. térképéről” szóló bírálatához. (Földrajzi Közlemények LI. p. 111.)
29. 1925. Adalékok a magyarországi lajtamészkövek fossilis faunájához.
Beiträge zur Fauna d. ung. Leithakalkbildungen. (Annal. XXII. p. 230—280.)
30. 1925. Levantei forrásmészkövek a pesti o'dalon. (F. K. LV. p. 238—239.)
Über die levantinischen Quellenkalke auf d. Pester-Seite. (Ib. p. 386.)
31. 1926. A Nemzeti Múzeum Őslénytárának kérdéséhez. (Nemz. Ujság. Jan. 3. p. 21.)
32. „ Jelentés a bécsi és eggenburgi medencékben eszközölt geológiai stb. megfigyelésekről. (In. lit. p. 1—15. A Magy. Nemz. Múzeumnak.)
33. „ Hozzászólás a Természettudományi stb. Congressus paleontológiai tervéhez. Term. stb. Congressus munkálatai. p. 155—156.)
34. „ Az ÉK-i Magyar Középhegység Oligocén—Miocén rétegei. I.
Die oligocen-miocen Bildungen im NO. Teile des Ung. Mittelgebirges. I. (Annales Mus. Nat. Hung. XXIV. p. 287—330.)
35. 1927. A Kárpátok. (Kárpáti Lapok. III. p. 162—164.)
36. „ Aggtelek körül. (Ib. p. 98—100.)
37. „ Egy nagy Kárpátkutatónk halálára. (Ib. 5. sz.)
38. „ *Halaváts* Gyula t. tag emlékezete. (F. K. LVII. p. 83—86. — D. Auszug p. 164.)
39. „ *Beyschlag* — *Schriegl*: Kleine geol. Karte von Europe. (F. K. LVII. p. 75—78.) Ugyanaz német translatumban. (Ib. p. 156—160.)
40. „ A Mátra-hegység geomorphológiája. (Debreceni Tisza I. Tud. Társ. Honismeret-tető Bizottsága kiadv. III. p. 1—149. I—XVI.) 2 geol. térkép és 10 ábra.
41. 1928. A Mátraalja lignitmezői. (Bány. Kohászati Lapok. LXI. p. 221—223.)
42. „ A régi biai tenger fenekén. (Ifjúság és Elet. IV. p. 19—20.)
43. „ A Mátra őskráterei. (Ib. p. 192—194.)
44. „ Führer durch den Oligo-Miocen Gebiete d. Salgótarjáner Beckens (Magy. Földt. Int. kiadványa a Paleontologen-Tag-ra. p. 3—10.)
45. „ A Magyar Nemz. Múzeum Föld- és Őslénytárának gyűjteményei. (Kiad. Nemz. Múz. Ásv.-Őslénytára p. 1—16.) (A német translatum dr. Zsivny V.-tól.)
46. „ *Hoffer* András: A Föld belső erői c. munkája. (F. K. LVIII. p. 137.)
A. *Hoffer*: Die inneren Kräfte der Erde. (Ib. p. 240.)
47. 1929. A magyar föld őstörténeti emlékei Ipolytarnócon. (Természet XXV. p. 28—30.)
48. „ Az Arvavölgyben. (Ifjúság és Elet. V. p. 65—68. és 115—118.)
49. „ A Magyar Középhegység slir rétegei. Adatok a slir-kérdés megítéléséhez. (Die Schlierschichten des ung. Mittelgebirges.) (Debreceni Tisza I. Tud. Társaság II. osztályának Munk. III. p. 81—128.)
50. „ A Magy. Nemz. Múzeum Ásvány-Őslénytárának újabb geológiai és paleontológiai szerzeményei. (F. K. LIX. p. 42—49.)
Die interessanten Neuaquisitionen d. Ung. Nat. Museums. (Ib. p. 102.)
51. „ A ránkherlányi álgejsir. (F. K. LIX. p. 56—59.)
Pseudogeysir von Ránkherlány. (Zeitschrift f. Pract. Geologie. XXXVII. p. 72—73.)
52. „ *Telegdi Roth* K.: Magyarország geológiája. (F. K. LIX. p. 121—123.)
K. *Roth von Telegd*: Die Geologie von Ungarn. I. (Ib. p. 240.)

53. 1930. A magyar föld őselelének emlékei. I. (Debreceni Szemle. III. p. 503—508.)
54. „ A Magyar föld őselelének emlékei. II. (Debreceni Szemle. IV. p. 45—54.)
55. „ A magyar föld paleogeográfiai változatossága és a számok a paleontológiában. (Ib. p. 320—326.)
56. „ A Nógrád—gömöri bazaltvulkánok. (Az Ifjúság és Élet kiadványa. p. 1—29.) („Felvidéki“ álnév alatt jelent ez meg.) (Ugyanez részletekben a lap 1930/31. és 1931/32. évfolyamaiban folytatásokban.)
57. „ *Lörenthey—Beurlen*: Die foss. Decapoden der ung. Länder c. munkájáról. (F. K. LX. p. 134—135.) Ugyanaz németül. (Ib. p. 243—244.)
58. „ *Drevermann*: „Der Sinn der Museen“ c. munkájáról. (F. K. LX. p. 135—136.) Ugyanaz németül. (Ib. p. 244—245.)
59. „ *Zsivny V.*: A XV. geol. Kongresszus. (F. K. p. 138—139.)
60. 1931. A Magyar Középhegység EK-i részének Oligocén—Miocén rétegei. II. Miocén. (Annal. Mus. Nat. Hung. XXVII. p. 159—236.) (Mit deutschem Auszug.)
61. „ *Hrusitzky H. Telegdi Roth K., Vadász E. és Schréter Z.* munkáinak ismertetése. (Geografica Hungarica II. p. 22—24.)
62. „ Természetvédelmi feladataink a geológia terén. (F. K. LXI. p. 103—108.) (Mit kurzem deutschen Auszug.)
63. 1932. Arányosság a Természettudományi Múzeumban. (Debreceni Szemle. V. p. 365—373.)
64. „ Az „Eggenburgi Medence“. (Földgömb. III. p. 231—234.)
65. „ A legújabb összefoglaló foraminifera-munkák. (F. K. LXII. p. 145—146.)
66. 1933. A jobbágyi mammut-temető. (Ifjúság és Élet. X. p. 59—60.)
67. „ Homokba temetett hegyek a pesti o'dalon. (Ib. p. 197—199. és 242—243.)
68. „ *E. Chenevière*: A szurdokpiüspöki kastély alatt levő, új f. miocén lelőhely diatomácaái. (Meghatározási eredmények ismertetése.) (F. K. LXIII. p. 216—219.)
69. 1934. Die geol. Verhältnisse des mittleren Ipoly-Tales. (Jahresbericht d. Ung. Geol. Anst. p. 115—136.)
70. „ Hont és Nógrád megyék geológiája. (Magyar Vármegyék XVI. p. 9—50.)
71. „ Az Ipoly völgy hidrológiai viszonyai. I. Paleogeológiai viszonyok. (Hidrológiai Közlemények. XIV. p. 43—61.)
Beiträge zur Kenntniss der Hydrologie des Ipoly-Tales. I. Die geomorpholog. und paleohydrographischen Verhältnisse. (Ib. p. 62—82.)
72. 1935. A magyar földtani kutatás tényezői és mai munkájuk. (Debreceni Szemle. IX. p. 141—150.)
73. „ Hogyan felelhetnek meg kisebb vidéki múzeumaink igazi rendeltetésüknek. (Debreceni Szemle. IX. p. 246—260.)
74. „ Hollókö. (Ifjúság és Élet. XI. p. 40—44.)
75. „ Budapest környékének helvétien rétegei. Die helvetischen Schichten der Umgebung von Budapest. (F. K. LXV. p. 163—182.)
76. 1936. *Gábor R.*: Az egri f. oligocén újabb Gasteropodái c. munkája revíziója. (Annales Mus. Nat. Hung. XXX. p. 1—9 + 1 tábl.a.)
77. „ Az egri felső chaitien Mollusca-faunája. — Die Molluskenfauna des oberen Chaitiens von Eger, in Ungarn. (Annal. Mus. N. Hung. XXX. p. 53—115 + 2 tábl.)
78. „ *Vadász E.*: „A Mecsekhegység geológiája“. (Debreceni Szemle. X. p. 152—153.)
79. „ Borostyánkőtelep Óbudán. (Földtani Értesítő I. p. 132.)
80. 1937. Hazánk kosteji ősfauunája — a világ leggazdagabb földtörténeti okmánytára. (Földt. Ért. II. p. 37—44.)
81. „ A honti szakadék. — Die Schlucht von Hont, im N. Börzsöny-Gebirge. (F. K. LXVIII. p. 172—174.)
82. „ Új cseviceforrások az ÉNy-i Mátraszélen. (Földt. Ért. II. p. 129—131.)
83. „ A Börzsöny ősvulkáni kráterei között. (Ifjúság és Élet. XIII. p. 63—65.)
84. „ *Hoffer A.*: „A Szerencsi sziget-hegység földtani viszonyai“ c. munkája. (Debreceni Szemle. XI. p. 307—308.)
85. „ *Tasnádi Kubacska A.*: A „Nopcsa F. élete“ c. munkája. (Ib. p. 308—309.)
86. „ Mátraszőlős hidrológiai viszonyai. (Hidr. Közl. XVII. p. 36—41.)
Die hidrol. Verhältnisse von Mátraszőlős in Ungarn. (Ib. p. 42—45.)
87. 1938. A magyar föld utolsó, igazi őstengerének nyomain. (Ifjúság és Élet. XII. p. 164—167.)

88. 1938. Ikerképződés a kostéji *Lithophyllia striatopunctata* nov. sp.-en. — Intercalycinale Zwillingsbildung an d. *Lithophyllia striatopunctata* n. sp. aus Mittel-Miocen von Kostej. (F. K. XXXVIII. 214—217.)
89. „ Az EK-i Börzsönybázis. (Ifjúság és Élet XIV. p. 352—355.)
90. „ Új cseviceforrás támadt az Ipoly völgyben. (Földt. Ért. III. p. 51.)
91. „ Gaál I.: „Az egriekkel azonos harmadkorú puhatestűek Balassagyarmalon és az Oligocén-kérdés“ c. munkájához. (Debreceni Szemle. XII. p. 54—56.)
92. „ Mit kapott vissza magyar geológiánk a felvidéki részlettel. I. A Dunától a Rimavölgyig. (Földt. Ért. III. p. 101—106.)
93. „ Maros Imre emlékezete. — Die Erinnerungen I. Maros (Hidr. Köz. XVIII. p. 5—8.)
94. 1939. A kiscelli anyag molluscafaunája. I. Lamellibranchiata. (Mit deutschem Auszug.) (Annal. Mus. N. Hung. XXXIII. p. 1—80 + 2 tábla.)
95. 1940. A kiscelli agyag molluscafaunája. II. Loricata, Scaphopoda, Gasteropoda. (Annal. Mus. N. Hung. XXXIII. p. 19—146.)
96. „ A középső Galgavölgy és környezetének földtani viszonyai. (Évi Jel. az 1933—35. évekről. p. 1479—1504.)
Das mittlere Galgatal. (Ib. 1504—1510.)
97. „ Adatok a visegrádi Dunaszoros terraszképződményeinek geológiai ismeretéhez. (Ib. 1523—1541.)
98. „ Beiträge zur geol. Kenntniss der Terrasbildungen der Visegráder Donauenge. (Ib. p. 1543—1563.)
99. „ A Cserhát-hegység földtani viszonyai. — Das Cserhát-Gebirge. (Magyar Tájak Földt. Leírása. III. p. 1—283 + geológiai térkép és 20 szelvény.)
100. 1941. Vadász E. „Köszénföldtani tanulmányok“ c. munkája. (Debreceni Szemle. XV. p. 169—171.)
101. „ Vitális István. (Földt. Ért. VI. p. 98—99.)
102. „ Paleogeographische Kartenskizzen als Beitrag zur Kenntniss der Entwicklungsgeschichte des Tertiärs in Ungarn, Paleogeografíai térképvázlatok Magyarország harmadkori fejlődéstörténetéhez. (Annal. Mus. Nat. Hung. XXXIV. p. 22—29.)
103. „ Gombocz E.: „A Magy. Természettudományi Társulat története 1841—1941 közt“ c. munkája. (Magyar Könyvszemle. LXV. p. 296—298.)
104. „ A Földtani Intézet 1933—35-ről szóló jelentései. (F. K. XXXI. p. 291—292.)
105. 1942. A Dunabalszár-hegyrögök környezetének földtani viszonyai. (Évi Jel. az 1936—38. évekről. p. 473—501.)
106. „ A Börzsöny EK-i lábának földtani viszonyai. (Ib. p. 503—509.)
Die geol. Verhältnisse des zwischen den Börzsöny- und Cserhát-Gebirgen liegenden Gebietes. (Ib. p. 521—530.)
107. „ Adatok az É-i és Középső-Cserhát geológiai felépítéséhez. (Ib. p. 531—554.)
108. „ Hozzászólás Strausz L.: A Magyar medencerendszer neogénjére vonatkozó nevek egységesítése c. előadásához. (M. Földt. Int. 1942-i jelentésének 4. sz. függeléke, p. 40—41.)
109. „ Hozzászólás a Strausz L. és Kretzoi M. közt levő felfogásbeli kontroversiához. (Földt. Int. 1942-i Jelentésének 6. sz. függ. p. 43.)
111. 1943. Felsőoligocén sztratigráfiánk problémái. (F. K. LXXIII. p. 87—134 + 1 t.)
112. „ Geológiai képződményeink racionális beosztása és nomenclaturája. (Tiszta. VI. p. 109—119 + táblázat, rövid német kivonattal.)
113. 1947. Lignitjeink. (Népszerű Földtani Értesítő. I. p. 15—17.)